

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Popescu, Coca
Incertitudine / Coca Popescu ; il.: Matei Vladimir Colțeanu. - Ed. rev. și adăug.. - Apahida : Neuma, 2021
ISBN 978-606-8975-88-7
I. Colțeanu, Matei Vladimir (il.)
821.135.1

Coca Popescu **INCERTITUDINE**

Ediție revăzută și adăugită

Ilustrații:
Matei Vladimir Colțeanu

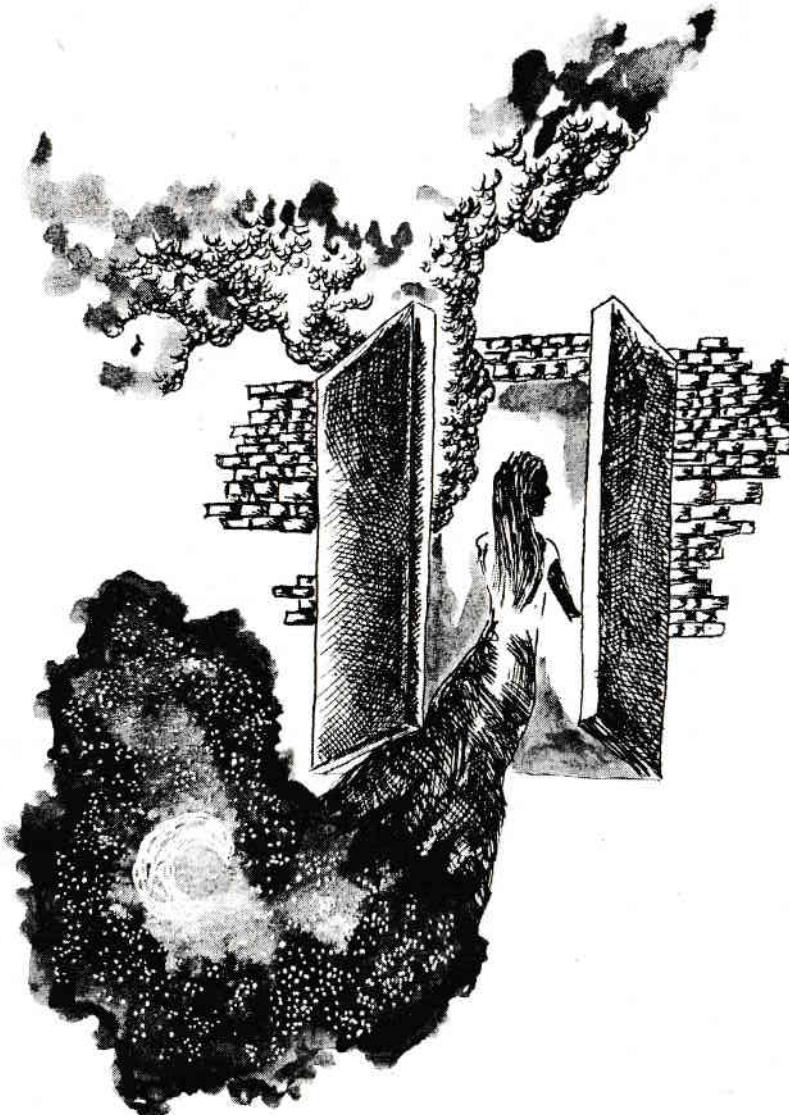

Editura **NEUMA**
2021

Cuprins

Poezia ca o poiană de cuvinte / 7	Caut un țel / 45
Incertitudine / 9	Furtună de dor / 46
Labirintul din gând / 10	În lipsa ta / 47
Dă-mi mâna ta / 11	Destinul hotărăște / 48
Rătăcită în umbră / 12	Ce voi face cu noi? / 49
În lipsa ta / 13	Fulg de nea / 50
Magia cuvintelor / 14	Rubinul din pahar / 51
La brațul tău mă simt o stea / 15	Dor de părinți / 52
Flori de Lună / 16	Stăpânul inimii mele / 53
Tăcere / 17	Telepathic / 54
Adevăr / 18	Își scriu / 55
Pășești fără zgromot / 19	Sub mantia nopții / 56
Frumoasa inimii mele / 20	Amintiri / 57
Ecuatie / 21	Poiană de cuvinte / 58
Liniște / 22	Tempul dansează cu viața / 59
Zâmbet / 23	Pentru tine / 60
Penita strâmbă / 24	Să prețuim artistul / 61
Dragostea sparge întunericul / 25	Pașii mei / 62
Pânză de păianjen / 26	Întuneric / 63
Femeie fără voie / 27	Între dor și cuvânt / 64
În lumea mea de basm / 28	Cioburi din suflet / 65
Nu vreau să te iubesc în vis / 29	Clipa duală / 66
În inimă purtăm viori / 30	Cuvintele ne reprezentă / 67
Clipe albastre / 31	Privesc în jur / 68
Plăcerea poetului / 32	Prezentul contează / 69
Ninge / 33	Iubește sincer / 70
Desculță în deșert / 34	Adevărul ne zgârie ca nisipul / 71
Vocea ta / 35	Visează cu mine / 72
Contabilitate / 36	Mesaj învăluit în fum / 73
Șapte noduri / 37	Descațușează-mi iubirea / 74
Fără tine sunt goală / 38	Cum va fi mâine? / 75
Pe ulița veche / 39	Prietenii fragile / 76
Radiografie / 41	Chitara plânge în luna mai / 77
Nu judeca după chip / 42	Indiferent unde ești / 78
Noaptea Sfântă / 43	Gânduri / 79
Orașul de vis / 44	Ancora vieții / 80
	Schimbare / 81

Incertitudine

Deschid poarta spre noaptea din vis,
șlefuiesc sentimentele cu dorință.
Te văd,
ești atât de frumoasă și grațioasă
unduindu-te sub raze de lună precum o zeită.
Iubirea ce-ți port e adevarată,
nu mă pot dezlipi de imaginea ta,
visez frumos, iubirea mea.
Zorile jucăușe mângâie fereastra
aburită de căldura trupului meu,
incertitudinea mă apasă
și nu mă regăsesc în nicio amintire
alături de tine.
Chiar dacă am trăit o iubire nebună
sub ploaia florilor de măr,
într-o noapte de mai,
închidem porțile, punem lacăte mari
trecutul să nu ne ajungă.

Labirintul din gând

Spre centru
caut o idee care m-ar putea salva.
Pun toate bucuriile lumii în Carul Mare,
acolo, în Univers, unde răsăritul se rupe de
soare.
Sunt un vulcan de sentimente,
îmbrățișând pământul,
revârs peste apusul însângerat
cuvinte lipsite de sens.
Mă risipesc în gânduri și vise.
Mă pierd în întunericul din spatele ochilor mei,
unde totul se transformă într-un labirint
fără fir roșu, lipsit de idei.

Dă-mi mâna ta

Zilele însorite trec peste noi grăbite,
furtuni de nisip ne scot ochii cu vorbe ce dor,
te văd, ești aici, dar ce păcat,
gândul tău este în zbor.
Ploile vietii au făcut pact cu asfințitul.
Te vreau,
chiar dacă privirea ta nu o pot prinde,
este mai iute ca vântul.
Te port în suflet ca pe ultima vară,
ești marea, cerul și tot ce mă înconjoară.
Vor trece peste noi anotimpuri.
ne vor găsi precum copaci,
de frunze goi.
Dar într-o zi ne vom da seama,
de ce am rezistat și cum,
atâtă timp prin vânt și ploi...

Rătăcită în umbră

Fructe de umbră
sunt peste tot în jurul meu.
Pașii se încurcă în trecut.
Vreau să mă scald în lumină,
vreau să iubesc și să uit.
Luceafărul strălucește în noapte,
ești la fel ca el, uneori,
îmi dai speranțe prin cuvinte și șoapte,
ești mai aproape de mine decât de nori.
M-ai găsit rătăcită în umbră
zâmbetul tău m-a luminat până în zori,
ești darnic,
dragostea ta mă îmbracă în sunete,
pentru mine, ești începutul unei noi primăveri.

În lipsa ta

Dacă nu te-aș iubi,
viața mea ar fi un blestem.
Cu tine vorbesc visând zi de zi,
te cert, te alung și te chem.
Soarele nu ar dogorî,
razele lui ar îngheța în univers,
luna s-ar rătăci printre stele
lumina ei blândă nu mi-ar mai mângâia
chipul chinuit între perne.
Viața mea fără tine?
O pedeapsă
în care tu îmi lipsești de ani, luni și zile...
Nici cerul nu mai are culoarea albastră,
florile sunt lipsite de miros,
te caut cu gândul, întorc lumea pe dos.
Te iubesc, sufăr, mă bucur și plâng,
o stare pe care nu mi-o pot explica.
Lumea e goală în lipsa ta.

Magia cuvintelor

Magia cuvintelor mă depășește uneori,
vreau să-mi colorez visele
cu o pensulă aurită,
să strălucesc până în zori.
Prin părul meu și peste gene
voi presăra praful de stele.
Prin voalul violet din noapte
voi trece șoapte îndulcite
ca un fior să te sărute.
Iar prin fereastra dinspre nori,
pe o scară nevăzută,
voi coborî iubirea mea.
Cu brațele deschise cuprind noaptea,
sunt lângă tine, respir frumusețea
oglindită în lună, ființă divină,
privindu-te, mă risipesc în doruri mărunte.
Te aştept, iubire, ca pe un înger promis,
prea multă dragoste am strâns.
În timp, am revărsat-o în vis.
Închid cuvintele într-o colivie de stele,
încă te caut.
Știu că te voi găsi.

La brațul tău mă simt o stea

Povești de viață s-au scris mereu
și noi, suntem parte dintr-o poveste,
la brațul tău mă simt o stea
în seara asta ploaia ne unește.

Pierduți în timp și rătăcind prin amintiri,
secundele trec fără să ne întrebe.
Privindu-mi ochii îmi simți bucuria.
Îți sunt alături și zâmbesc.

Găsește tineretea cuibărită în suflet
și strânge-mi mâna în palma ta.
Deschide ușa fericirii fără teamă,
sunt steaua rătăcită,
prin stropii reci de ploaie te voi urmă.